

[Glistrup]

for nødne likvider, er det jo helt andre dele af skattesystemet, der sikrer, at man kommer til at betale skat på de pågældende tidspunkter. Det er likvidationsudbyttebeskatning, aktiesalgsbeskatning, eller hvad der er tale om. Man kan godt nok få udsondret hovedaktionærerne, når man har hr. Lykketofts aktionærbeskatningslov, hvor der er tale om at sælge og afstå aktier eller få et likvidationsudbytte, men tager man det fra skattemyndighederne i denne henseende søde, må man selvfølgelig også tage det sure, at de ikke løbende skal tappe erhvervsvirksomhederne ved at lade dem betale indkomstskat af noget, som ingen indkomst er.

Hr. Lykketofts forskellige trøsteaktioner hjælper ikke meget. Det er bare at sige, at så skal de pågældende gå ud på Børs 3. De kan have hundredvis af grunde til, at de ikke ønsker, at familieforetaget skal ud i børsspekulationer, hverken på Børs 1, 2 eller 3, og det skal man bestemt ikke klandre dem for eller hindre de pågældende i at have deres virksomhed uden at skulle underkaste sig alle de restriktioner og besværligheder og fordyrelser, der er forbundet med at skulle ud på en børs, hvor der langtfra er nogen sikkerhed for, at Børs 3 kommer til at give noget som helst, der kan kaldes objektive og frie værdiansættelser, på grund af markedets begrænsede karakter.

Ej heller hjælper det, når hr. Lykketoft taler om, at man bare skal give henstand. Henstand til hvad? Dette er et problem, der kan fortsætte år efter år, årti efter årti, og hvorfor i alverden skal man så ophobe disse enorme bogførte skattebeløb med rente og rentes rente, som giver usikre henstandsordninger, der bevirker, at virksomheden ikke tør indlade sig på investeringer?

Ej heller er hr. Anders Poulsens råd om, at man skal genindføre godsejrerreglen, noget, som kan gavne i denne forbindelse, for det er netop ikke godsejrerregelsituationen, vi befinder os i her. Der er tale om, at man i en ganske speciel, velafgrænset situation vil beskatte folk af en indkomst, de ikke har.

Jeg må altså totalt afvise skatteministerens påstand om, at der skulle være administrative besværligheder med at opdele udbetalingerne. Det er en ganske enkel regneoperation efter dette forslag at finde frem til, hvad det er for en formueskat, der skal betales af den, der har formuen, nemlig selskabet, og hvad

der er aktionærens øvrige formue, som må komme til beskatning.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må give hr. Glistrup ret i, at jeg siden 1979 har arbejdet ihærdigt for at få ændret formueskattereglerne, for at lempe dem for visse mennesker, hvor de virkede særdeles urimeligt. Men vi har jo siden dette arbejde fået en ny regering, og jeg håber stadig væk, at det vil være muligt i denne regering at få vores målsætning tilgodeset, nemlig at alle formuer, som er erhvervsaktive, ikke beskattes, så længe de er erhvervsaktive formuer. Vi er bange for, at hvis vi begynder på deløsninger, bliver denne målsætning ikke tilgodeset.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 146:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og af lov om vurdering af landets faste ejendomme. (Ophævelse af formuenedslag for skovejere).

Af Hove Sørensen (SF) m.fl.
(Fremsat 8/2 83).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

Det forslag, socialistisk folkeparti her har fremsat, går ud på følgende: for det første afskaffelse af det særlige nedslag på 30 pct. i

[Ministeren for skatter og afgifter]

større skoves formueskattepligtige værdi ved opgørelsen af den skattepligtige formue for ejere af skovejendomme. For det andet og som en konsekvens heraf afskaffelse af den regel, hvorefter der i forbindelse med vurderingen af skovejendomme skal foretages en fordeling af ejendomsværdien på den del, der benyttes til skov, og på den øvrige del af ejendommen.

Forslaget begrundes med, at reglerne om formueopgørelse for skovejendomme er urimeligt gode, når den her omhandlede nedslagsregel sammenholdes med de øvrige regler om opgørelse af den skattepligtige formue. Lad mig gøre nogle korte bemærkninger til det.

Nedslagsreglen for skovejendomme blev gennemført i 1981 for at hjælpe skovbruget. Forud for lovforslagets fremsættelse blev der nedsat et udvalg, der bl.a. skulle vurdere de forhold, der var af betydning for skovejere, herunder de skattemæssige regler set i sammenhæng med skovlovgivningen. I den betænkning, der blev afgivet, udtalte udvalget, at privatskovbruget efter udvalgets opfattelse var inde i en forventelig længere periode med generelle økonomiske vanskeligheder. Dette skyldes bl.a. den meget lange produktionsstid, der er et særkende for skovbruget, ligesom skovdrift er relativt arbejdskraftkrævende.

Hvis vi derfor fortsat skal have privat skovbrug her i landet, er det min opfattelse, at der er ret snævre grænser for, hvor store formueskatter man kan pålægge skoverhvervet. Det løbende afkast af skovbruget er simpelt hen for lille til at udrede disse skatter. Resultatet af et for højt skattetryk på skovejere i form af formueskatter kan let blive, at hugsten i vore skove forøges mere, end tilvæksten kan bære. Dette vil på længere sigt virke ødelæggende for skovbruget som erhverv, ligesom skoven som rekreativt område lider skade.

Forslagsstillerne anfører, at de kunstige regler for opgørelse af den skattepligtige formue for skovejere uundgåeligt vil tiltrække kapitalstærke købere, der er mere interesseret i at nedbringe deres skattebetalinger end i at drive skovbrug. Jeg deler ikke denne frygt.

Jeg skal derfor på regeringens vegne tage afstand fra dette lovforslag.

Karl Nielsen (S):

Med det forslag, SF her har fremsat, tror jeg godt man kan sige, at SF er gået ned i småtingsafdelingen. Vi ved, at vi i dag har ca. 25.000 skovejendomme, og heraf er så lille en del som ca. 1500 ejendomme på over 25 ha, hvorfor man vist roligt kan sige, at problemet ikke er særlig omfattende, hverken i antal eller i provenumæssig henseende. Derfor er det en meget lille sag, SF har taget frem. Det drejer sig i kroner og øre om ca. 10 mill. kr.

Når socialdemokratiet i 1981 gik ind for denne ændring af formuebeskatningen, har det sin baggrund i, at det var et led i et større forlig med en række partier her i folketinget, hvor der blev gennemført nogle skattelove til fremme af produktion og beskæftigelse. Det var også et led i miljøpolitikken, for man kan nok ikke afvise, som også ministeren var inde på det, at en stramning af formuebeskatningen nok ville bevirke, at hugsten i vore skove blev større end ønskeligt set ud fra et miljømæssigt synspunkt.

Derfor agter vi ikke på nuværende tidspunkt at medvirke til den foreslåede ændring.

Gammelgaard (KF):

Det er en temmelig paradoksal optræden, vi her ser fra socialistisk folkepartis side. Forslagsstillerne ønsker den særlige bestemmelse i ligningslovens § 18 C om formuenedslag for skovejere ophævet. Det er en bestemmelse, der siger, at ved opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere gives der et nedslag på 30 pct. af den del af skovejendommens værdi, der af vurderingsrådet er henført til skoven, og ejendommen skal omfatte mindst 25 ha skov.

I fremsættelsestalen siger hr. Hove Sørensen bl.a., at man meget gerne vil være med til at afhjælpe de problemer, der vitterlig er i skovbruget. Specielt er der grund til at gøre noget ved det problem, at bøgeskoven i disse år forsvinder til fordel for nåleskov, og man svinger sig endog op til at tale om, at det ikke varer længe, før vi er nødt til at udskifte nationalsangen. Jeg må nok sige, at der er en stærk kontrast imellem på den ene side ønsket om at forringe skovejernes skattemæssige stilling og på den anden side ønsket om, som man nævner i fremsættelsen, at afhjælpe de problemer, der er i skovbruget.

[Gammelgaard]

Vi afviser lovforslaget totalt.

Knud Andersen (V):

Hensigten med lovforslaget er, at skovejere pålignes formueskat efter samme regler som andre erhvervsdrivende. I medfør af ligningslovens § 18 C gives skovejere et nedslag på 30 pct. af den del af ejendomsværdien, der vedrører skovarealer. Dengang dette blev gennemført, må hensigten have været at hjælpe skovbruget med de problemer, formueskatten havde påført dem. Hvis vi sammenligner de forhold, der var for skovbruget, dengang nedslaget blev gennemført, med den situation, skovbruget er i på nuværende tidspunkt, ser vi, at der ikke er noget, der synes at have ændret sig så meget, at det kan give anledning til at støtte det forslag, SF her har fremsat.

I bemærkningerne er det anført, at de specielle regler for opgørelsen af den skattepligtige formue for skovejere specielt vil tiltrække kapitalstærke købere. Jeg er ikke enig i den vurdering. Jeg mener, det må være sådan, at jo dårligere økonomi der er i skovbruget, jo færre af de traditionelle skovejere vil drive traditionel skovdrift, og først da vil man tiltrække andre, der ikke primært ønsker at drive skovene med det formål, vi må være interesserede i.

Vi synes, det er vigtigt, at vi også i fremtiden giver skovejendommene en rimelig behandling, og det gør vi ved at fastholde de nuværende nedslagsregler.

Glistrup (FP):

Socialdemokratiets ordfører søgte at skjule, at socialdemokratiet tilsyneladende ikke kan finde ud af, hvilket ben de taktisk vil stå på i denne sag, ved at håne SFs forslag med, at det jo virkelig er småtingsafdelingen. Sådan er vi ikke i fremskridtspartiet. Vi synes, at hvert enkelt forslag og hver enkelt befolkningsgruppes forhold skal behandles virkelig seriøst, uanset om der er få eller mange i den pågældende befolkningsgruppe.

For dem, der ejer skove, er problemet med formueskatten vitterligt et alvorligt problem. Der er jo det ved det, at nok kan skove efter omstændighederne og konjunkturernes udvikling komme til at repræsentere en betydelig pengeværdi, som man kan betale skat af, men fra den dag, hvor man planter et eller

flere træer, og til man kan høste pengeudbyttet, går der meget lang tid, ofte generationer, og dér kan det ikke nytte noget med den byrde på likviditeten, formueskatten medfører. Derfor er der god grund til at have særregler og lempelige formueskatte regler for skovejere.

Den løsning, man fandt frem til i 1981 – det må man medgive SF – var ikke de vises sten. Det fremhævede vi allerede dengang. SF har sikkert ret i mange af sine kritiske betragtninger om den gældende ordning, men SF svinger så kraftigt over til den anden side, at pendulet kommer til at hænge skævt med det forslag, man fremsætter.

Den helt store ulykke ved, at de nugældende skatte regler tiltrækker kapitalstærke købere, kan vi ikke se at der er. Vi synes, det er sundt, at vore skove kommer på kapitalstærke hænder, sådan at man ikke risikerer, at folk, der bliver presset af fogden og rykerskrivelser, mishugger og driver rovdrift på deres skove. Det er nu engang nationaløkonomisk det sundeste, at den, der ejer en skov, er rig og velstående og derfor kan lade skoven udvikle sig, til den bliver høstet – for nu at bruge det udtryk – på det tidspunkt, hvor det er forstmæssigt begrundet, ikke hvor det er driftsøkonomisk påkrævet på grund af den pågældende ejers svage økonomi.

Selv om vi sådan set er enige med SF i, at der ligger en favorisering, efter omstændighederne en ikke helt ubetydelig favorisering, af skovejerne i den lovbestemmelse, som blev gennemført i 1981, er vi bestemt ikke tilhængere af, at man nu begynder at jage rundt og laver lapperier, der gør ondt værre, og det mener vi SFs forslag vil gøre. Derfor vil fremskridtspartiet stemme imod SFs forslag.

Emmert Andersen (CD):

Gennemførelsen af det af SF fremsatte lovforslag nr. L 146 vil betyde afskaffelse af det private skovbrug.

Forslaget er et led i den mistæneliggørelse af alt og alle for skattetænkning, som i øjeblikket pågår, og viser ringe indsigt i de rent faktiske forhold. Kapital har det nemlig sådan, at den søger hen, hvor der er størst mulighed for gevinst. Dette formål bliver garanteret ikke opfyldt ved at investere i skovbrug. Når man for ikke så lang tid siden vedtog at give et nedslag på 30 pct. af værdi-

[Emmert Andersen]

en af skoven, var der sandelig god grund til det. Dette forhold er ikke i mellemtiden blevet ændret.

Med hensyn til nationalsangen kommer det lidt bag på mig, at SF nu så varmt går ind for nationalsangen.

CD må blankt afvise forslaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte SF-forslaget. Det, der ligger i forslaget, er jo, at det skattegrundlag, der indgår i formuebeskatningen, skal sættes op for skove. Det har været sat ned ved forskellige regler, nu mener SF, disse lempelsesregler skal forsvinde, det vil sige, at skattegrundlaget skal sættes op. Formueskatten er som bekendt en afgift, en årlig afgift, der betales af formuen.

Samtidig siger SF, at man gerne vil gøre noget for bøgeskoven. Enhver ved jo, at omsætningstiden i en bøgeskov er ca. dobbelt så lang som i en granskov, og det er klart, at når man forhøjer den årlige afgift, så vil der være endnu færre, der planter bøgeskov. Hertil siger SF: ja men det kan vi ordne ved at lade staten gribe ind. Jeg er ikke tilhænger af, at staten skal gribe ind på alle mulige og umulige områder. Derfor er det forkert, hvis man ønsker at bevare bøgeskoven, at sætte den årlige afgift på skov op.

Derfor afviser jeg forslaget.

Wilhelm (VS):

VS var modstander af denne særordning, da den blev indført, og vi kan støtte SFs forslag om, at den skal ophæves.

Arne Bjerregaard (KrF):

Man ønsker jo ikke sådan at kvæle sit eget barn. Jeg må sige, at vi i kristeligt folkeparti i sin tid kæmpede særdeles hårdt, først for at få de 30 pct.s nedslag for skovejere, som vi mente var rimeligt eller nødvendigt for at bevare en vis rentabilitet i skovbruget, derefter for at få nedslag på 20 pct. for fysiske erhvervsaktiver. At det også kom skovejerne til gode, kunne vi kun se som en yderligere fordel. De sidste 10 pct. må hr. Bernhard Baunsgaard sådan set tage æren for blev gennemført. Men vi finder stadig væk, at det er rimeligt.

Skal vi bevare en rentabilitet – hvilket i øvrigt kan være vanskeligt – i skovbruget, så

er vi nødt til at fastholde disse nedslagsregler. Hvis man i øvrigt prøver på at se på regnskaberne i vort skovbrug i dag, så vil man opdage, at det ikke ser særlig godt ud, hvis man fratrækker det, som man har fået på grund af skovfaldet. Det er klart, at det giver en vis indkomstforøgelse i et par år, men i de kommende år vil man opdage, at det faktisk ikke kan hænge sammen i skovbruget, for nu har man ikke ret meget mere at sælge, nu er det arbejdet med nyplantninger osv., der må foregå i skovbruget.

Og så kommer det parti, som vil hæge om de danske skove, og forlanger, at det i fremtiden skal være særdeles urentabelt at eje skov. Det forstår jeg ikke et suk af, medmindre da målsætningen er, at staten skal eje alle skove i Danmark. Hvis man ser på finansloven, må partiet erkende, at så må der sandelig store midler fra staten til – uden at man i øvrigt får bedre og mere givtige skove og kønnere skove end dem, som de private har.

Vi må på det kraftigste advare imod at afskaffe nedslagsreglen.

Hove Sørensen (SF):

Jeg skal starte med at takke VS for tilsagn om støtte til vores forslag. Ellers er der jo ikke mange andre, der er grund til at takke.

Det er fra flere ordføreres side blevet fremstillet, som om der er en konflikt imellem det, vi ellers siger om bevarelse af løvskov og andre ting, som det kan være nødvendigt at foretage i skovbruget, og så det forslag, vi kommer med her. Det kan der tilsyneladende også være. Der kan ikke herske tvivl om, at vi mener, der skal plantes, der skal nyplantninger til i skovene, og der skal gøres noget for at bevare løvskoven. Det kom også til udtryk i går i vores holdning til det radikale forslag om fremme af plantning af løvskov.

Jeg skal prøve at forklare, hvordan vi ser det, for vi mener tværtimod, at formuenedslaget for skovejere er til skade for skovbruget og den udvikling, vi gerne ser. Ved at give et formuenedslag gør vi det mere attraktivt at spekulere i skovbrug, anbringe formuer i skovbrug. Det har vi gjort rede for i bemærkningerne til forslaget, og det mener vi. Hvad er det, der sker, når vi gør det mere attraktivt at investere i en aller anden er-

[Hove Sørensen]

hvervsgren? Ja, det har vi med al ønskelig tydelighed set med hensyn til landbruget, hvor vi i mange år gjorde det attraktivt at investere i landbruget og give langt mere for landbrugsejendomme, end produktionen kunne bære, med det resultat, at priserne er steget til helt urealistiske højder. Det, vi frygter, er, at det samme sker inden for skovbruget, sådan at omkostningerne i skovbruget på den måde faktisk bliver meget større, end de ellers ville blive.

Som sagt har vi ikke noget imod at støtte skovbruget, men den støtte må være målrettet, sådan at vi yder støtten dér, hvor vi ønsker at fremme udviklingen. Men skattelettelser kan jo sammenlignes med, at vi sendte skovejerne en check på et eller andet beløb i støtte – der er i princippet ingen forskel – og så håber man på, at skovejeren går hen og gør, som vi ønsker at han skal gøre. Det svarer jo helt til den politik, regeringen fører: man deler penge ud med rund hånd til virksomhederne og håber på, at virksomhederne investerer sådan, at det bliver til fordel for samfundet. Men man har ingen garanti for, at det sker. Det kan undre mig noget, at borgerlige politikere, som for manges vedkommende formentlig har trådt deres barnesko i det private erhvervsliv, kan gå ind på sådan en tankegang, for der var vel ingen i det private erhvervsliv, der kunne tænke sig at investere i noget uden hele tiden at føre en løbende kontrol med, at den investering også giver det maksimale afkast. Det gør man ikke, når man sidder her i folketinget og bestemmer, hvordan tingene skal gøres; så håber man på, at vi når målet.

Jeg forstår det som sagt ikke. Når private virksomheder investerer og ønsker at få det maksimale afkast, ja, så kalder man det sund fornuft fra borgerligt hold, men når vi andre taler om, at vi skal styre investeringerne hen, hvor de giver det resultat, vi ønsker, ja, så kalder man det kapitalstyring og den rene, skære socialisme.

Jeg har ikke mange kommentarer til de enkelte ordførere ud over til hr. Arne Bjerregaard, som siger, at vi nok hellere så, at staten ejede alle skovene. Jeg vil sige, at havde vi fra det offentliges side midler til at overtage de skovarealer, hvor vi mener der skal gøres en særlig indsats, så ville jeg da meget gerne tilslutte mig det.

Glistrup (FP):

Ordførerens sidste sætning bekræfter, at der i hvert fald for nærværende er enighed om, at man ikke kan nå frem til den løsning, at det bliver staten, der kommer til at eje alle skove, for staten fattes penge. Derfor må vi leve en rum tid endnu med private skove, hvad vi bestemt ikke beklager på nogen måde i fremskridtspartiet.

Men i øvrigt var SF-indlægget så ganske tydeligt fejlsporet i sin argumentation, når man som en hovedhjørneste henviste til, hvor galt det var gået i landbruget. Det er jo netop, fordi man har socialiseret landbruget i det omfang, at man har begrænset købermulighederne, gjort landbruget til et lukket erhverv, hindret, at man kan drive landbrug i anpartsselskabsform eller aktieselskabsform. Derfor er ulykkerne kommet i landbruget. Derfor holdt den overførsel til skovbrugets problemer, som ordføreren ville bruge, ikke nogen som helst vegne.

Med en aktuel hentydning sagde man, at det at nedsætte skovejerenes formueskat er som at sende ham en check og altså smide pengene aldeles vanvittigt ud. Det er ikke tilfældet på dette område, for man må stadig huske på, at skovejeren får i de mange år, hvor træerne gror op, ikke de kontante penge ud af sin skovdrift. Derfor er der en urimelighed i, at han skal belastes med en kraftig formueskat i de år, der forløber, hvor han er den, der bare venter på, at træerne bliver hugstmodne. Først når han fælder træerne, får han en indkomst. Den kan være større eller mindre, alt efter om det er gode år eller dårlige år. Konjunkturerne svinger som bekendt ganske kraftigt på træområdet. Hvor meget man i grunden får ud af det til sin tid, er der ingen, der kan forudsige. Ingen ved, hvad de ungtræer, der står ude i skoven i dag, eventuelt vil kunne indbringe i næste årtusinde. Men når det sker, så falder indkomstskatten efter de ganske almindelige regler.

Men at hævde, at man har en formue, der skal beskattes løbende, i skoven, det er endnu mere fiktivt, end når whiskybæltets SFere har den formue, at de får en tjenestemandspension udbetalt, hvis de oplever deres 70 års dag, eller hvornår de nu går på pension. De har denne meget betingede mulighed for at få en indkomstudbetaling, men SF er enig

[Glistrup]

i, at de ikke skal betale nogen formueskat af deres eventuelle mulighed for til sin tid at få en tjenestemandspension udbetalt. Det håber jeg er et eksempel, som vil få selv SFere til at forstå det urimelige i at opretholde en formuebeskatning af skovejere.

Om man så ligefrem er gået kraftigt til den anden side ved, at man giver nedslag i bruttoværdien, det er en helt anden diskussion, som jeg var inde på i mit første indlæg.

Hove Sørensen (SF):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt, men jeg bliver nødt til at sige, at sammenligningen med det, der er sket i landbruget, er da meget relevant, for ved at gøre det mere attraktivt at investere i skovbrug får vi flere købere, og er der flere købere, så stiger priserne. Der er vist ikke nogen, der kan bortforklare, at det meget nemt kan ske og i stor udstrækning sker.

Jeg har sagt det flere gange, jeg kan sige det igen: vi har ikke noget imod at støtte skovbruget, men vi har noget imod at dele ud til skovbruget og ikke have styr på, hvad det er, vi støtter. Vi støtter på den måde også plantning af juletræer og pyntegrønt helt kritikløst. Vi vil gerne støtte løvskovene og den positive udvikling i skovbruget, men vi vil ikke støtte det hele.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Ja men de købere, som man tiltrak til landbruget, var købere, der ikke havde nogen jordisk chance for at blive siddende på deres landbrug, når der kom en eller anden konjunkturstorm udefra, en renteforhøjelse eller hvilket djævelskab man nu ellers fandt på herinde i folketinget at bebyrde landbrugerne med, og det var, fordi man ikke gav dem adgang til at konsolidere sig ved at have det i anpartsskabsform eller lignende. De mennesker, der køber skovene her, er, som SF helt rigtigt påpeger, folk, som har formue i øvrigt, og som derfor har modstandskraft og roligt kan bevare skovene, også selv om der kommer en ganske kraftig modgangskonjunktur. Derfor halter og humper den logik, som SF gerne vil introducere her, ganske forfærdeligt. Realiteten er lige den stik modsatte af det, som SFs ordfører taler om her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 57:

Forslag til folketingsbeslutning om ændret opgørelse af andelsforeningers og andelsselskabers skattepligtige indkomst.

Af Lykketoft (S) m.fl.

(Fremsat 4/2 83).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Føigel):

Det forslag til folketingsbeslutning, som er fremsat af folketingsmedlemmer fra socialdemokratiet, går ud på, at regeringen til fremsættelse og vedtagelse i næste folketingsår skal udarbejde forslag til en ændring af selskabsskatteloven, således at andelsforeninger og andelsselskaber beskattes efter samme principper som aktie- og anpartsselskaber.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget er der omtalt to forhold, som skal begrunde beslutningsforslaget. For det første henvises til den kritik, der har været fremført, af den skattemæssige forskelsbehandling inden for grovvarerbranchen. Professorerne Gammelgaard og Thøger Nielsen har i en redegørelse for selskabsbeskatningen inden for dansk grovvarerhandel kritiseret, at grovvarerbranchens største virksomheder, Dansk Landbrugs Grovvarerelskab og Korn og Foderstof Kompagniet, ikke behandles skattemæssigt ens.

For det andet henvises til andelsselskabernes deltagelse i arrangementer med salg og